

EL SENTIT DE L'ESCULTURA

DAVID BESTUÉ (ED.)

JOSÉ ANTONIO HERNÁNDEZ DÍEZ	ISA GENZKEN
ANTONI GAUDÍ	SUSANA SOLANO
CLAUDE GASPARI	JORDI COLOMER
BRUCE NAUMAN	JANNIS KOUNELLIS
BRUCE TALOMON	JOAN MIRÓ
ALINA SZAPOCZNIKOW	APEL·LES FENOSA
JOCHEN LEMPERT	ROBERT GOBER
KARIN SANDER	PATRICIA ESQUIVIAS
SETH PRICE	ESTER PARTEGÀS
RUBÉN GRILLO	CHRISTOFLE
JOAN BROSSA	PETRIT HALILAJ
DIETER ROTH	ON KAWARA
PEREJAUME	THOMAS HIRSCHHORN
LARA ALMARCEGUI	XAVIER ARENÓS
WOLF VOSTELL	OIER IRURETAGOIENA
CHRISTOPHER WILLIAMS	PIPILOTTI RIST
ALEXANDER CALDER	FRANCESC PÉREZ LLORENS
DAVID MEDALLA	JOAN SAMSÓ I LENGLY
ROBERT SMITHSON	SALVADOR MARTORELL
EVA LOOTZ	JULIO GONZÁLEZ
WOLFGANG TILLMANS	PABLO PICASSO
ALLAN SEKULA	CLAUDIA REBECA LORENZO
JOSEPH BEUYS	JOSEPH BEUYS
PAMELA ROSENKRANZ	LUCÍA C. PINO
LEANDRE CRISTÓFOL	SARAH LUCAS
LUCIO FONTANA	HENRIK OLESEN
MARISA MERZ	JULIO GONZÁLEZ
JORGE ORTEIZA	FEDERICO GARCÍA LORCA
LYGIA CLARK	LEONILSON
JULIA SPÍNOLA	SÍLVIA GUBERN
BILL ANDERS	JUNE CRESPO
JUANDE JARILLO	NATHALIE DJURBERG
CARL ANDRE	I HANS BERG
RICHARD SERRA	

El sentit de l'escultura planteja un recorregut per diferents aspectes de la pràctica escultòrica, tant moderna i contemporània com ancestral, a partir de la mirada de David Bestué, figura clau de l'art espanyol contemporani.

A través de set capítols diferents, Bestué narra com l'escultura ha sofert una gran transformació al segle XXI amb l'aplicació de noves tècniques i l'apparició de nous imaginaris, i destaca els nexos que existeixen entre les primeres expressions de la pulsió escultòrica i les més contemporànies. Així, Bestué posa en diàleg obres de diferents èpoques, alhora que els seus textos conversen amb les aportacions de destacades artistes, assagistes i acadèmics contemporanis.

Amb textos d'Aimar Arriola, Jane Bennett, Mario Carpo, Maite Garbayo, Martina Millà, Ester Pino, Susana Solano, Julia Spínola i David Bestué, comissari de l'exposició.

The Point of Sculpture takes the reader on a journey, looking at various aspects of the practice of modern and contemporary as well as ancient sculpture, guided by David Bestué, a central figure in Spanish art today.

Over the course of seven chapters, Bestué reveals how sculpture has undergone a major transformation in the twenty-first century thanks to the use of new techniques and the emergence of new imaginaries. He also highlights the links that exist between the earliest and the most contemporary manifestations of the urge to create sculpture by bringing works from different periods into a dialogue with each other. Similarly, his texts engage in a conversation with contributions by noted contemporary artists, essayists and academics.

With essays by Aimar Arriola, Jane Bennett, Mario Carpo, Maite Garbayo, Martina Millà, Ester Pino, Susana Solano, Julia Spínola, and David Bestué, curator of the show.

OBJECTE DOBLE

«Penso en Gaudí, que d'una pedra en fa sortir un camp d'estels, amb un crisantem al mig.» Joan Miró

Segons descriu el mite de Dafne i Apollo, recollit a *Les metamorfosis* d'Ovidi, l'nimfa es converteix en l'escorça d'un llorer quan el déu de les arts la toca. Des de Bernini a Apelles Fenosa, aquest episodi ha seduït múltiples escultors que s'han enfocat a la dificultat de mostrar la transformació d'un cos en un altre de diferent. L'escultura, de fet, és en si mateixa un joc de mutacions, un procés de canvi i metamorfosi.

A aquesta idea de mutació i canvi constant alludeixen obres com *Diaries of a Changing Painting* [Diapositives d'una pintura canviant] de Robert Gober, una successió de cossos i objectes que es creuen entre si revelant un

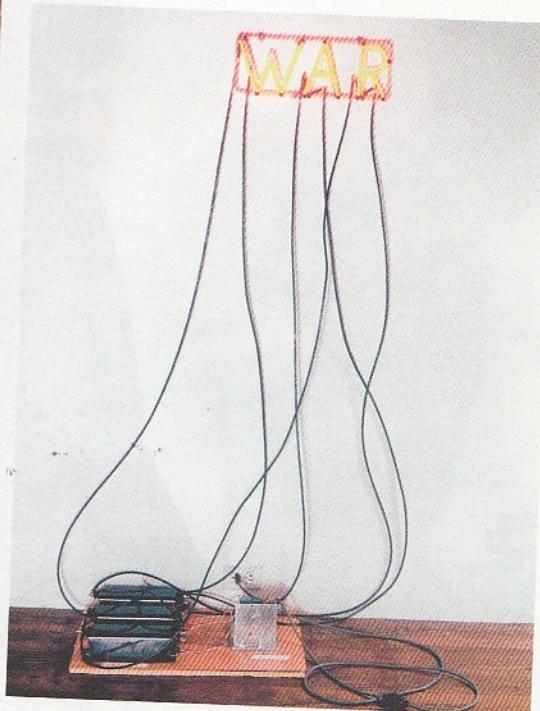
imaginari que l'artista anirà desenvolupant al llarg de tota la seva carrera. En altres ocasions, aquesta idea de transformació s'ha vist reflectida en la tendència a la reutilització del objectes. És el cas de moltes de les escultures de Joan Miró, que el 1932 va realitzar una exposició a les galeries Syra amb «elements trobats a la platja, fustes cremades, filferros, ossos, petxines o engranatges metàl·lics». Les seves escultures parlen sovint d'aquest interès per manipular objectes quotidians amb l'objectiu de dotar-los d'un nou ús, encara que sigui simbòlic. Aquest impuls ha arribat fins al present de la mà d'artistes com André Romão i Ester Partegàs.

Gian Lorenzo Bernini, *Apolo i Dafne*, 1622–1623

Ponciano Ponzano, *Lleons del Congrés dels Diputats*, 1865

Bruce Nauman, *Raw War*, 1972

Els lleons que presideixen la façana del Congrés del Diputats a Madrid es van realitzar amb el bronze d'uns canons recollits a la batalla de Wad Ras. Aquesta permutació formal recorda les obres textuals realitzades amb neó de Bruce Nauman, en què l'artista juga amb les analogies fonètiques de paraules amb significats dispers, com *Raw War* (en anglès, «cru» i «guerra»).

NINA DE PEDRA, C. 1949

L'etnògraf Ramon Violant i Simorra va anotar el 1948 que aquesta nina de pedra, «vestida» amb un vestit blau, un davantal blanc i un collar de caragols de mar l'havia fet una nena de vuit anys anomenada Colometa Danés, filla d'ermitans del Santuari de Nostra Senyora de Cabrera, un lloc bastant prop de la ciutat de Vic.

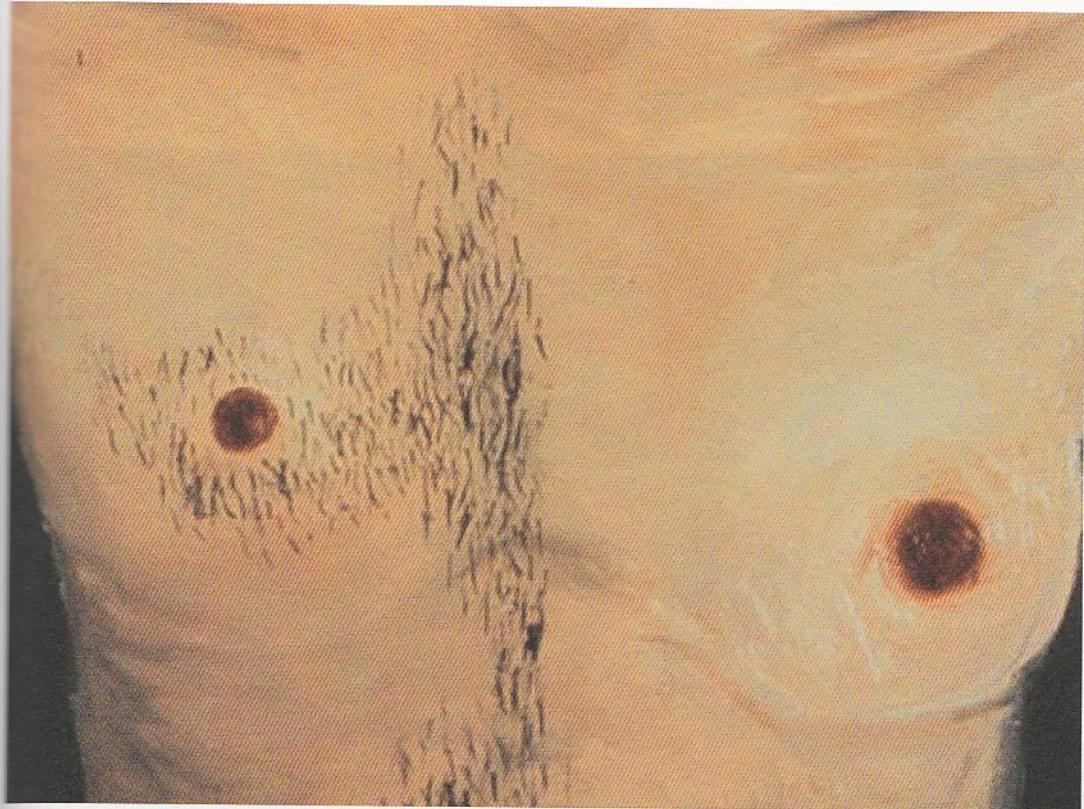

JOAN MIRÓ
FEMME, 1946

En el manifest surrealista de 1924 André Breton expressa la seva intenció d'ampliar la nostra experiència dels objectes i alliberar-ne la vida latent. Aquesta obra de Joan Miró forma part d'una gran tradició en l'art català, la de donar una segona vida a elements humils i precaris, una genealogia que inclou l'arquitecte Josep Maria Jujol i, ja més recentment, artistes com Antoni Tàpies o Eulàlia Valldosera.

APEL·LES FENOSA
FULLA DE FIGUERA, 1958

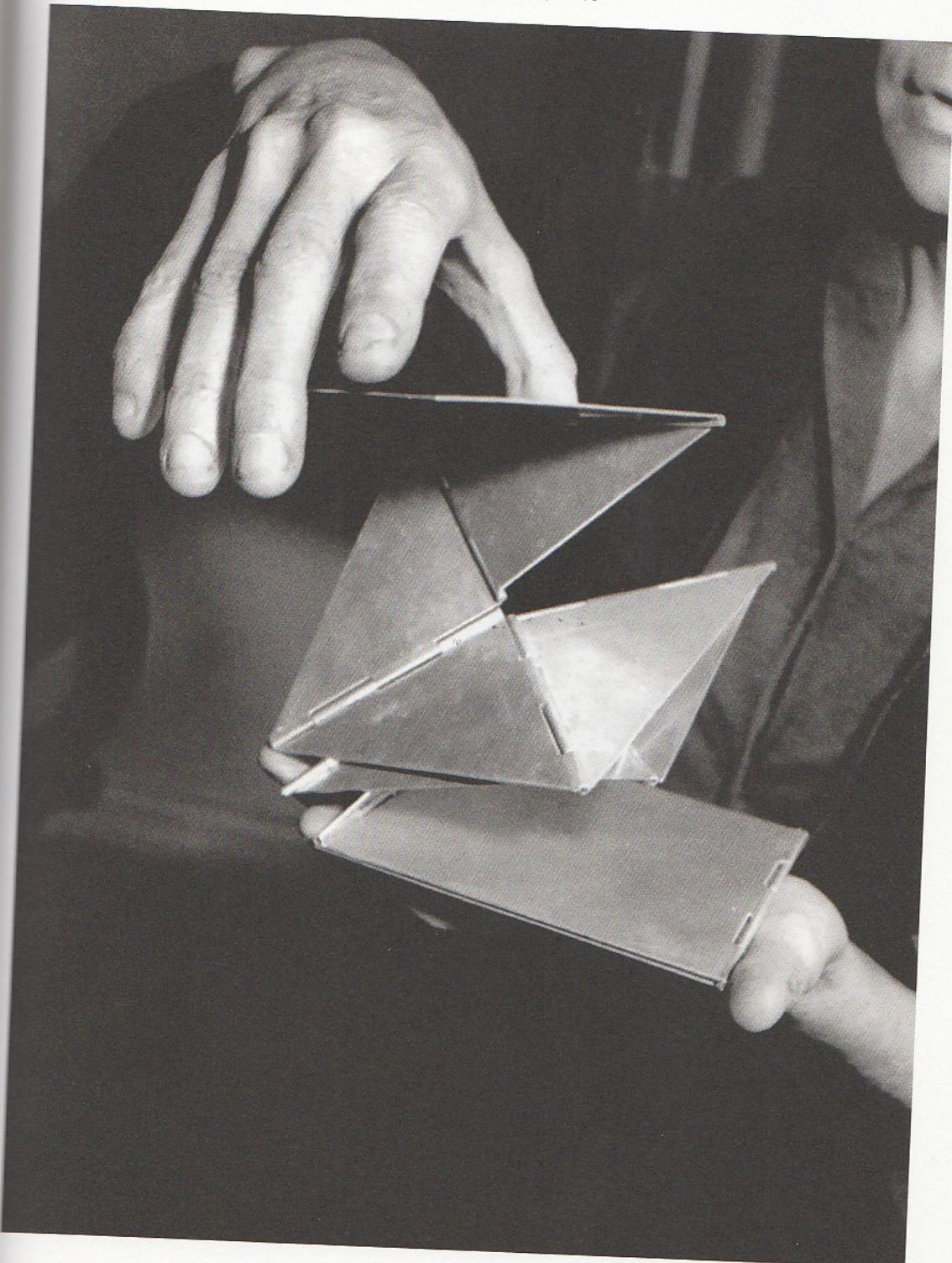

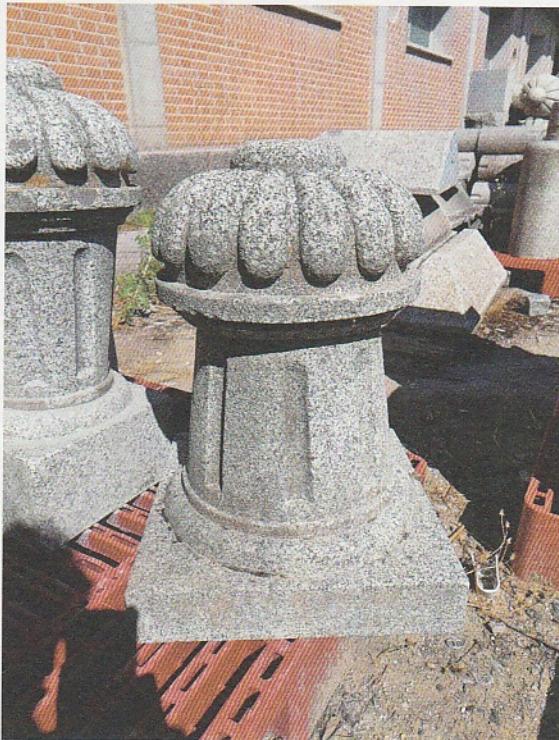
ROBERT GOBER
SLIDES OF A CHANGING PAINTING (DETALL), 1982-1983

JOAN MIRÓ
PERSONNAGE, 1967

LYGIA CLARK
BICHO DE BOLSO, 1966

PATRICIA ESQUIVIAS
BOLARDOS, SENSE DATA

ESTER PARTEGÀS
BASKETS, 2021

Catàleg

de l'exposició *El sentit de l'escultura*

Aquest catàleg es publica amb motiu de l'exposició *El sentit de l'escultura*, que va tenir lloc a la Fundació Joan Miró, del 15 d'octubre del 2021 al 6 de març del 2022.

Edició

David Bestué

Coordinació

Magda Anglès
Gemma Gallardo

Traducció

Deborah Bonner
Gemma Gallardo
Bernat Pujadas

Correcció

Erica Witschey

Disseny

ClaseBCN

Producció

Xavier Parejo

Impressió

SYL

Edita

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
www.fmirobcn.org

En venda a

www.miroshop.com

Distribueix

Machado Libros

ISBN: 978-84-16411-56-6

D. L.: B 14555-2021

Tots els drets reservats

© d'aquesta edició, Fundació Joan Miró, 2021

© dels textos, els autors

© de la traducció, els traductors

«La nova frontera de l'alienació i més enllà» [The New Frontier of Alineation, and Beyond] és una selecció de textos extrets de *The Second Digital Turn*, de Mario Carpo, p. 79-97. © 2017, Massachusetts Institute of Technology.

«Una vida de metall» [A Life of Metal] es una selecció de textos extrets de *Vibrant Matter*, de Jane Bennett, p. 52-61. © 2010, Duke University Press. Publicat amb el permís del propietari dels drets. www.dukeupress.edu

Coberta: Isa Genzken, *Blick*, 1987. © Isa Genzken, VEGAP, Barcelona, 2021

Els papers utilitzats per a l'interior d'aquesta publicació són Munken Polar Rough de 100 g. Per a la coberta s'ha utilitzat el Munken Polar Rough de 170 g. Són papers originats en boscos regenerats de forma responsable i dels quals existeix certificació de traçabilitat de la cadena de producció de paper.

